

[Chr. Madsen.]

ligt, skønt vi ofte hører, at man på det lægevidenskabelige område er kommet meget langt med hensyn til behandlingen af gammelmandssygdomme. Vi ved alle, at det ikke er så forfærdelig mange år siden, den ældre aldersklasse androg 6 pct. af den samlede befolkning, og at dette tal er steget betydeligt; det ligger i dag omkring 12 pct. af en forøget befolkning.

Det vil altså sige, at den gamle aldersklasse tæller betydelig flere end før. Disse gamle mennesker må have krav på, at de lægevidenskabelige fremskridt følges op, så at de kan få den fornødne behandling på plejehjem, og at der er mulighed for at komme ind på plejehjem, uanset hvor de bor. For gamle patienters vedkommende er forholdene ringere, end de er for yngre patienter, og her tænker jeg på de yngre kronisk syge og svært handicappede. De har trods alt fået deres landsorganisationer, som tager sig af deres specielle krav; her kan nævnes vanføre, scleroseramte og flere. De har i hvert fald den mulighed, at de kan henvende sig til deres landsorganisation og få fornøden rådgivning og vejledning og fornøden specialhjælp. Det har de gamle derimod ikke; der findes ingen landsorganisation, som tager sig af dem, og der findes heller ingen plejehjem, hvor man kan rekvirere den fornødne hjælp og pleje. Der findes en lang række private plejehjem med forskellige forudsætninger, forskellige meninger om problemerne og forskellig indstilling til de gamles plejebehov, men disse private plejehjem og de private folk, som tager sig af det, har ingen mulighed for at støtte de gamle med hensyn til alle de plejekrav, de har. Det gælder, som jeg har nævnt, beskæftigelsesterapi, fysioterapi og fodpleje; der er ingen, der vejleder de gamle på disse områder.

Der er jo også sket det, at landbruget efterhånden har skudt omkring 150 000 arbejdere fra sig, og disse mennesker bliver opsuget inden for byområder, industriområder. De ældre, der er blevet efterladt ude på landet i de små kommuner, søger ganske naturligt ind til deres nærmeste pårørende, når de selv bliver enlige; disse pårørende tager sig af deres gamle forældre, og det går udmærket, så længe den gamle er rask og rørig, men når han bliver syg og

der opstår plejebehov, har man problemet. De lejligheder, mennesker bor i, er i almindelighed ikke indrettet til at tage plejepatienter, i hvert fald ikke i længere tid, og det er da rent galt, når både mand og kone skal arbejde for at opretholde tilværelsen. Som følge heraf bliver plejekravet i områder som f. eks. Ålborg, Århus, Odense og Storkøbenhavn betydelig større, end det var for bare 10-15 år siden.

Derfor mener vi, at der bør gøres noget, og at der bør gøres noget hurtigt. Vi har tænkt os — den højtærede socialminister kom også ind på denne tanke — at det kunne gøres på den måde, at man i hvert fald i første omgang byggede 3 eller 4 plejehjem koncentreret om de områder, jeg har nævnt. Disse plejehjem kunne måske tage principperne med hensyn til pleje af gamle op til overvejelse hver for sig eller i hvert fald skabe muligheder for, at der kunne foretages forsøg med henblik på at finde de bedst egnede fremgangsmåder ved opbygningen af plejehjem for ældre patienter. Hvis man endvidere forhøjede statsrefusionen, ville man gøre kommunerne mere interesseret i at få disse plejehjem bygget hurtigst muligt.

Dette var i hvert fald enkelte af de ting, som med lidt velvilje og lidt reel indstilling over for problemerne let kunne gennemføres.

Jeg forstår på den højtærede socialminister, at man ikke i regeringen har været inde på disse tanker. De er i og for sig ikke nye, for den tidligere højtærede socialminister benyttede sig af det samme princip, da vi i sidste samling gennemførte bestemmelsen om, at man i visse områder skulle have børneklিনikker. Jeg mener, at plejehjemmene er lige så nødvendige, måske mere nødvendige end noget andet, og vi har den opfattelse, at man kunne ordne det på samme facon, og havde egentlig ventet, at der var sket noget sådant. Men vi kan vel i udvalget tale ikke alene om dette, men om mange andre af de problemer, som knytter sig til hele spørgsmålet om plejekrav for gamle og kronisk syge.

En anden ting, som har meget stor betydning, er: har man egentlig tilstrækkeligt materiale til at kunne underbygge, hvordan plejehjemmene skal indrettes, og hvor de skal opføres? Hvis man havde et statistisk